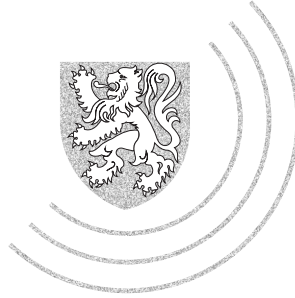

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

19 januari 2004

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het verdrag tussen het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek betreffende de toetreding van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek tot de Europese Unie, en de slotakte, ondertekend in Athene op 16 april 2003*

* De tekst van het verdrag, van de slotakte en van de bijlagen ligt ter inzage op de Directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE BESPREKING

1. Achtergrond

Op 12 en 13 december 2002 kwam de Europese Raad bijeen in Kopenhagen ter afsluiting van de toetredingsonderhandelingen met Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije. Het toetredingsproces werd opgestart tijdens de Europese Raad in Kopenhagen in juni 1993, waar de zogenaamde "criteria van Kopenhagen" vastgelegd werden.

Op de Top van Essen (december 1994) werd de "pré-toetredingsstrategie" vastgesteld, die voorzag in een nauwere samenwerking met de kandidaat-lidstaten, harmonisatie van wetgeving en een 'gestructureerde institutionele dialoog'. In december 1997 werd op de Top van Luxemburg besloten in maart 1998 de onderhandelingen te openen met zes landen (Cyprus, Estland, Hongarije, Polen, Slovenië en Tsjechië). In december 1999, tijdens de Top van Helsinki, werden parallelle besprekingen geopend met een "tweede groep" van landen, bestaande uit Roemenië, Slowakije, Letland, Litouwen, Bulgarije en Malta, waarbij afgesproken werd dat zij de andere kandidaten nog konden inhalen. Aan Turkije werd de status van kandidaat-lidstaat toegekend, maar werd erop gewezen dat de toetredingsonderhandelingen pas zullen geopend worden wanneer aan de politieke toetredingscriteria voldaan is.

Op de Top van Nice (december 2000) bereikten de leiders van de Europese Unie (EU), na moeizame onderhandelingen, een akkoord over ingrijpende institutionele hervormingen. Zij waarschuwden er daarbij voor dat de uitbreiding zonder die hervormingen de EU onbestuurbaar dreigt te maken. In Göteborg (juni 2001) kwamen de EU-leiders overeen de toetredingsonderhandelingen in 2002 af te sluiten, zodat de uitbreiding in 2004 kan plaatsvinden. Op de Top van Laken (december 2001) verklaarden de EU-leiders dat vermoedelijk tien kandidaat-lidstaten gereed zullen zijn om in 2004 toe te treden. Bulgarije, Roemenië en Turkije horen daar voorlopig nog niet bij. In oktober 2002 bracht de Commissie haar strategiedocument uit, waarin gesteld werd dat de tien andere kandidaat-lidstaten op schema lagen.

1.1. Criteria van Kopenhagen

Op de bijeenkomst van de Europese Raad in Kopenhagen in december 1993 werden de politieke, economische en wetgevingscriteria voor lidmaatschap van de EU vastgelegd. Deze vormden een leidraad bij het toetredingsproces en de basis voor de periodieke verslagen van de Commissie over de vorderingen van de kandidaat-lidstaten.

Overeenkomstig de politieke criteria van Kopenhagen dienen de kandidaat-lidstaten te beschikken over stabiele instellingen die de democratie, de rechtsorde, de mensenrechten en het respect voor en de bescherming van minderheden garanderen. Volgens de economische criteria dienen de kandidaat-lidstaten te beschikken over een functionerende markteconomie en het vermogen het hoofd te bieden aan de concurrentiedruk en de marktkrachten binnen de Unie. De wetgevingscriteria hebben betrekking op het vermogen de verplichtingen van het lidmaatschap op zich te nemen, zoals die voortvloeien uit de EU-wetgeving (het "*acquis communautaire*"), wat ook inhoudt dat de doelstellingen van een politieke, economische en monetaire unie onderschreven worden.

1.2. Strategiedocument Europese Commissie 2002

Op 9 oktober 2002 keurde de Europese Commissie haar "strategiedocument en verslag over de vorderingen van de kandidaat-lidstaten op de weg naar de toetreding" goed. In dit document kwam zij tot de conclusie dat Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije voldoen aan de politieke criteria voor het lidmaatschap. Rekening houdende met de vooruitgang die deze landen geboekt hebben, de wijze waarop zij hun toezeggingen nagekomen zijn, en de voorbereidende werkzaamheden die zij momenteel verrichten en nog gepland hebben, was de Commissie van oordeel dat zij aan de economische en legislatieve criteria zullen voldoen en klaar zullen zijn voor het lidmaatschap vanaf begin 2004. De Commissie beval daarom aan de toetredingsonderhandelingen met deze landen tegen eind 2002 af te sluiten. Zij worden in het vervolg "de tien toetredende landen" genoemd. In de periodieke verslagen wordt verwezen naar een aantal gebieden waar verdere verbeteringen vereist zijn op het vlak van de politieke en economische criteria en ten aanzien van de overname, uitvoering en handhaving van het *acquis*. Deze moeten volgens de Commissie rigoureus doorgevoerd worden.

Bulgarije en Roemenië vervullen de politieke criteria, maar voldoen, in verschillende mate, niet vol-

ledig aan de economische en legislatieve criteria. Turkije voldoet niet volledig aan de politieke, economische en legislatieve criteria. Gezien het feit dat deze landen derhalve in 2004 niet zullen toetreden tot de EU, wordt op die landen niet verder ingegaan in het kader van deze procedure.

1.2.1. Politieke criteria

In haar adviezen van 1997 en de daaropvolgende periodieke verslagen heeft de Commissie elk land beoordeeld op de vorderingen die het gemaakt heeft bij het voldoen aan de politieke criteria van Kopenhagen. Sinds 1999 heeft de Commissie telkenmale geconcludeerd dat alle kandidaat-lidstaten waarmee onderhandeld wordt, aan deze criteria voldoen.

De Commissie is ingenomen met het goed functioneren van de democratische regeringsstelsels in de kandidaat-lidstaten, met de consolidering en de modernisering van hun overheidsapparaat en hun rechtsstelsel, de inspanningen die geleverd zijn op het gebied van corruptiebestrijding, fraude en economische criminaliteit, de versterking van het wetgevende kader om te zorgen voor gelijkheid tussen mannen en vrouwen, de uitvoering van nationale actieplannen ten behoeve van de Romabevolking en de toenemende bescherming van andere minderheden.

1.2.2. Economische criteria

De Commissie heeft opgemerkt dat in de periode tussen 1997 (het jaar waarin de Commissie voor de meeste kandidaat-lidstaten voor het eerst een advies uitgebracht heeft) en 2001, in de meeste kandidaat-lidstaten, de inflatie afgenomen is en dat hun economische groei duidelijk boven het communautaire gemiddelde lag, terwijl deze landen tegelijkertijd hun productiestructuur verder op orde gebracht hebben en de privatisering van de economie voortgezet hebben. De Commissie bevestigt dat Cyprus en Malta functionerende markteconomieën zijn en acht deze landen in staat het hoofd te bieden aan de concurrentiedruk en de marktkrachten binnen de EU. Zonder het functioneren van hun markteconomie in twijfel te trekken, verklaart de Commissie zich ingenomen met de verdere vooruitgang die is geboekt door Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Slowakije, Tsjechië en Slovenië op het gebied van de macro-economische stabiliteit en economische hervormingen. Gezien de verplichtingen waaraan deze landen op het moment van toetreding zullen moeten voldoen, is de Commissie van mening dat zij op dat moment alle

criteria van Kopenhagen zullen verwezenlijkt hebben.

1.2.3. Wetgevingscriteria

De Commissie heeft geconcludeerd dat Cyprus, Estland, Malta, Hongarije, Letland, Litouwen, Slowakije, Tsjechië, Polen en Slovenië hun wetgeving in grote mate aan het *acquis* aangepast hebben en aanzienlijke vooruitgang geboekt hebben bij het opbouwen van voldoende bestuurlijke en justitiële capaciteit, waardoor zij dus in staat zullen zijn te voldoen aan de verplichtingen van het lidmaatschap. Niettemin heeft de Commissie deze tien landen verzocht hun bestuurscapaciteit te versterken, in het bijzonder op het gebied van de interne markt, milieu, vervoer, sociaal beleid en werkgelegenheid, teneinde met name het markttoezicht, afvalbeheer, vervoer over de weg, de volksgezondheid en de veiligheid op de werkplaats te verbeteren. Ook worden inspanningen verwacht voornamelijk op de volgende gebieden : douane, waar vooral aandacht besteed moet worden aan een volledige koppeling van de nationale IT-systemen aan de EG-douanesystemen van de Gemeenschap ; landbouw, waar een geïntegreerd beheers- en controlesysteem moet opgezet worden dat een onmisbaar instrument vormt voor een goed beheer van de directe steun ; regionaal beleid, waar de definitieve toepassingsorganen duidelijk gedefinieerd moeten worden ; financiële controle, waar adequate systemen voor de interne controle van de overheidsfinanciën en het volgens de regels beheeren van de financiële bijdragen van de EU beschikbaar moeten zijn.

Om een ongekend aantal nieuwe lidstaten in staat te stellen zich op harmonieuze wijze in het beleid van de EU te integreren, heeft de Commissie het tenslotte noodzakelijk geacht om in het Toetredingsverdrag voor beperkte tijd een vrijwaringclausule op te nemen voor de interne markt, met inbegrip van de voedselveiligheid, alsook op het gebied van justitie en binnenlandse zaken, waardoor soepeler kan ingespeeld worden op problemen die zich zouden kunnen voordoen tijdens de eerste fase van de toetreding.

1.3. Europese Top van Kopenhagen 2002

De toetredingsonderhandelingen werden op 13 december 2002 afgesloten tijdens de bijeenkomst van de Europese Raad in Kopenhagen.

De laatste knopen in de onderhandelingen met de kandidaat-lidstaten werden pas in de marge van de Europese Raad van Kopenhagen doorgehakt.

Vooral de deelname van de nieuwe lidstaten aan het gemeenschappelijke landbouwbeleid (en de implicaties ervan voor de financiering van de uitbreiding) stond daarbij centraal. In het bijzonder Polen, en in mindere mate Tsjechië, toonden zich daarbij taaie onderhandelaars.

Omdat het oorspronkelijke 'aanbod' van de Unie terzake (zoals het vastgesteld werd door de Europese Raad van Brussel van 24 en 25 oktober 2002) door de kandidaat-lidstaten als ontoereikend bestempeld werd, had het Deense voorzitterschap – in eigen naam – een pakket met finale voorstellen aan de kandidaat-landen voorgelegd, die in financiële termen ietwat genereuzer waren dan het pakket dat in Brussel in 2001 overeengekomen was.

Wat Cyprus betreft, bevestigde de Europese Raad zijn "uitgesproken voorkeur" voor toetreding van een verenigd Cyprus tot de EU. Aldus sprak de Raad de hoop uit dat beide partijen er alsnog zouden in slagen om tegen eind februari 2003, onder auspiciën van de Verenigde Naties, tot een complete regeling van de kwestie Cyprus te komen. Vandaag is echter gebleken dat een dergelijke regeling onwaarschijnlijk wordt, en dat daarom vermoedelijk enkel het Zuid-Cypriotische deel van het eiland zal toetreden en de toepassing van het *acquis* op het noordelijk (Turks) deel van Cyprus zal opgeschort worden, totdat de Raad (bij unanimité) anders besluit.

De tien toetredende landen zullen in principe op 1 mei 2004 effectief lid worden van de EU. De Europese Raad verzocht de huidige lidstaten en de toetredende staten dan ook om het Toetredingsverdrag daartoe tijdig en overeenkomstig hun nationale procedures te bekrachtigen.

Het gros van de toetredingsmodaliteiten werd al tijdens de onderhandelingen, voorafgaand aan de Europese Top, overeengekomen. De Europese Raad onderstreepte wat dat betreft dat de kandidaat-lidstaten tot de dag van effectieve toetreding via een nauwgezette monitoring zullen begeleid worden bij hun inspanningen om de verantwoordelijkheden van het EU-lidmaatschap op te nemen. Bovendien herinnerde de Europese Raad er (nogmaals) aan dat een aantal vrijwaringclausules in het Toetredingsverdrag zullen ingeschreven worden teneinde aan eventuele onvoorziene ontwikkelingen tijdens de eerste drie jaren na de toetreding het hoofd te kunnen bieden.

1.4. Advies van de Commissie en het Parlement

Conform artikel 49 van het Verdrag betreffende de Europese Unie wordt de beslissing om een kandidaat-lidstaat toe te laten tot de EU genomen door de Raad, na raadpleging van de Commissie en na instemming van het Europees Parlement.

Op 19 februari 2003 bracht de Commissie haar gunstig advies uit over de toetreding van de tien kandidaat-lidstaten van de Unie.

Op 18 februari 2003 stelde de rapporteur van de Commissie Buitenlandse Zaken van het Europees Parlement, Elmar Brok, in het Europees Parlement de ontwerp-resolutie voor van het Europees Parlement over de conclusies van de uitbreidingsonderhandelingen in Kopenhagen. De EP-leden konden amendementen op deze resolutie indienen tot 6 maart 2003.

Het Europees Parlement eiste een verwijdering van de budgettaire bepalingen in het Toetredingsverdrag (meer bepaald in bijlage XV bij het Verdrag), opdat het Parlement zijn budgettaire bevoegdheden zou kunnen uitoefenen. Het Parlement is van mening dat een unilaterale vastlegging door de Raad van de budgetten in het Toetredingsverdrag, in strijd is met artikel 272 van het EG-Verdrag en met het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999. Het Parlement verklaarde dat het het uitbreidingsproces niet in vraag stelt.

Het Grieks Voorzitterschap heeft de eis van parlementsvoorzitter Pat Cox om de desbetreffende bijlage uit het Verdrag te verwijderen, afgewezen, en, in overleg met de Commissie Buitenlandse Zaken van het Europees Parlement op 19 maart 2003, een compromisoplossing voorgesteld: de Raad zou in dit voorstel een verklaring aannemen dat de desbetreffende bijlage 'van indicatieve aard' is. Het Parlement besprak dit voorstel tijdens zijn plenaire sessie in Brussel op 26 en 27 maart 2003, en gaf op 9 april 2003 in Straatsburg zijn goedkeuring voor de toetreding van de 10 kandidaat-lidstaten.

1.5. Ratificatie

Het Toetredingsverdrag moet geratificeerd worden door de 25 huidige en toekomstige lidstaten en moet in werking treden op 1 mei 2004. In 9 van de 10 kandidaat-landen werd een al dan niet bindend referendum over de toetreding georganiseerd. In Malta, Slovenië, Hongarije, Litouwen, Slowakije, Polen, Tsjechië, Estland en Letland werd de toetreding met een ruime meerderheid goedgekeurd, maar de opkomst lag vaak aan de lage kant. In

Cyprus was er geen volksraadpleging. Het parlement keurde eenparig de toetreding goed. Denemarken was op 4 juni 2003 de eerste EU-lidstaat die het Toetredingsverdrag ratificeerde.

2. De relaties tussen Vlaanderen en de toetredende landen

a. De landen van Centraal- en Oost-Europa

i. Het Vlaams beleid ten aanzien van Centraal- en Oost-Europa

In 1992 werd officieel gestart met een Vlaams beleid ten aanzien van Centraal- en Oost-Europa, aan de hand van een samenwerkingsprogramma. Op 23 februari 2001 besliste de Vlaamse regering tot een bijsturing van dit beleid. Daarbij werd sterker de nadruk gelegd op het proces van toetreding tot de EU en dus op de tien kandidaat-lidstaten, en de inspanningen die zij moeten leveren om het '*acquis communautaire*' over te nemen. De krachtlijnen van dit beleid zijn : geografische concentratie (men concentreert zich op de 10 kandidaat-toetredingslanden van Centraal- en Oost-Europa : Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Roemenië, Slovenië, Slowakije en Tsjechië), sectorale concentratie (prioritaire sectoren zijn KMO's, landbouw, milieu, havens en algemene capaciteitsopbouw) en grotere betrokkenheid van de hele Vlaamse administratie en van de partnerlanden bij het selectieproces.

In het kader van dit beleid t.a.v. Centraal- en Oost-Europa werden ook in 2002 voor elk van deze landen projectvoorstellen ingezameld. De selectie van de projecten die voorgedragen worden voor financiering gebeurt in samenspraak met de partnerlanden.

Ook in 2003 zet de Vlaamse regering haar beleid ten aanzien van Centraal- en Oost-Europa voort zoals dat op 23 februari 2001 uitgetekend werd. In de loop van het jaar 2004 zal aandacht besteed worden aan de heroriëntering van de samenwerkingsprojecten, ook omdat Vlaanderen niet afwezig kan blijven in de toekomstige buitengordel van de EU.

Bovendien heeft Vlaanderen nu, na de ondertekening van de verdragen met de Tsjechische Republiek en Slowakije in het voorjaar van 2002, effectief een samenwerkingsverdrag met de acht Centraal- en Oost-Europese kandidaat-lidstaten, als ook met Roemenië en Bulgarije. Het verdrag met Tsjechië is op 29 mei 2003 in werking getreden.

Het decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse regering en de regering van de republiek Slowakije werd op 27 juni 2003 bekrachtigd en afgekondigd door de Vlaamse regering. Het verscheen in het Belgisch Staatsblad van 1 augustus 2003.

ii. De economische relaties tussen Vlaanderen en Centraal- en Oost-Europa

Estland

Sinds 1991 ziet men een stijgende trend in de Vlaamse export naar Estland. In 2001 ging de Vlaamse uitvoer er met 12,64 % op vooruit naar een bedrag van € 71,19 miljoen. In 2002 voerde Vlaanderen voor € 85 miljoen uit naar Estland dat daarmee de 65ste exportbestemming van Vlaanderen was. Tijdens de eerste 6 maanden van 2003 voerde Vlaanderen voor € 46,7 miljoen uit. De Vlaamse import uit Estland bedroeg in 2001 € 72,19 miljoen, waarmee Vlaanderen de 67ste exportmarkt was voor Estland.

Het Belgische exportpakket naar Estland bestond in 2001 vooral uit farmaceutische producten, kunststoffen, vervoermaterieel, plantaardige textielvezels, papiergarens en machines en mechanische producten. Uit Estland voerde België in 2001 voornamelijk minerale brandstoffen in.

Letland

Na enkele jaren van stagnatie heeft de Vlaamse export naar Letland dan toch een groeischeut gekregen. In 2001 werd een vooruitgang met 26,71 % genoteerd waardoor Letland meteen 10 plaatsen steeg op de Vlaamse rangorde om uit te komen op de 69ste plaats met een bedrag van € 69 miljoen. In 2002 voerde Vlaanderen voor € 75 miljoen uit. Letland stond daarmee op de 70ste plaats als Vlaamse exportbestemming. Tijdens de eerste 6 maanden van 2003 werd voor € 31,6 miljoen uitgevoerd. De import vanuit Letland bedroeg in 2001 € 69,22 miljoen, waarmee Vlaanderen de 69ste exportmarkt voor Letland was.

Machines en elektrische toestellen, farmaceutische producten, kunststof en vervoermaterieel waren in 2001 de belangrijkste uitvoerproducten. Uit Letland voerde België in 2001 vooral minerale brandstoffen in.

Litouwen

De Vlaamse uitvoer naar Litouwen heeft in 2001 de kaap van de € 100 miljoen overschreden. Onze

export kwam uit op € 129 miljoen, een stijging met meer dan 32 % in vergelijking met 2000. Met uitzondering van een terugval in 1999, is de Vlaamse uitvoer richting Litouwen trouwens constant toegenomen. Sinds 1997 is de Vlaamse afzet in Litouwen aangegroeid met meer dan 84 %. In 2002 werd een uitvoer van € 140 miljoen genoteerd. Litouwen klimt op naar de 54ste plaats als exportmarkt voor Vlaanderen. Tijdens de eerste helft van 2003 bedroeg onze uitvoer € 67,7 miljoen. De Vlaamse import uit Litouwen bedroeg in 2001 € 128,94 miljoen, waarmee Vlaanderen de 56ste exportmarkt was voor Litouwen.

België voerde in 2001 vooral farmaceutische producten, vervoermaterieel, kunststof, bereid voedsel voor dieren, machines en mechanische werktuigen uit. De invoer bestond voornamelijk uit kleding, meststoffen, hout, houtskool en werken van hout.

Hongarije

De Vlaamse uitvoer naar Hongarije nam de laatste jaren fors toe. In 2000 werd deze positieve trend voortgezet. De uitvoer van Vlaanderen naar Hongarije steeg in 2000 met 12,68 % en groeide aan tot een bedrag van € 870,3 miljoen. Aan de onafgebroken exportgroei werd in 2001 een halt toegeroepen. De Vlaamse uitvoer moest 4,13 % inleveren en kwam uit op € 814,11 miljoen. Hongarije zakte daardoor wel van de 23ste naar de 26ste plaats op de rangorde van de Vlaamse exportmarkten. De cijfers voor 2002 zien er opnieuw beter uit want er werd voor € 879 miljoen uitgevoerd. Hongarije zakt niettemin naar de 28ste plaats als Vlaamse exportbestemming. In de eerste helft van 2003 bedroeg onze uitvoer € 450,4 miljoen. De Vlaamse import uit Hongarije bedroeg in 2001 € 814,11 miljoen, waarmee Vlaanderen de 26ste afzetmarkt was voor Hongarije.

De top vijf van Belgische exportproducten naar Hongarije bestond in 2001 uit elektrische machines, voertuigen, farmaceutische producten, kunststof, machines en mechanische werktuigen. Uit Hongarije voerden we vooral machines en mechanische werktuigen, organische chemische producten en elektrische machines in.

Polen

Onze export naar Polen blijft een stijgende trend vertonen. Sinds 1997 steeg onze uitvoer trouwens met meer dan 53 %. In 2001 was er een aangroei met 9,66 %. Vlaanderen exporteerde goederen naar Polen ter waarde van € 1,371 miljard. Daarmee klom Polen naar de 17de plaats als afzetmarkt

van Vlaanderen. In 2002 werd voor € 1,534 miljard uitgevoerd. Polen bleef daarmee op de 17de plaats als exportmarkt van Vlaanderen. Tijdens de eerste helft van 2003 werd voor € 788,1 miljoen geëxporteerd. De import uit Polen bedroeg in 2001 € 1,371 miljard (waarmee Vlaanderen voor Polen de 17de exportmarkt was).

De Belgische uitvoer naar Polen bestond in 2001 voornamelijk uit kunststof, voertuigen, farmaceutische producten, machines en mechanische werktuigen en elektrische machines. Polen leverde voornamelijk meubilair, machines en mechanische werktuigen, kleding, voertuigen en elektrische machines.

Slovenië

De Vlaamse uitvoer naar Slovenië kende – na de forse winst van meer dan 30 % in 2000 – in 2001 "slechts" een groei van 4,91 %. Dat nam niet weg dat de Vlaamse export sinds 1997 met meer dan 71 % gestegen is. Onze uitvoer bedroeg in 2001 € 154,32 miljoen. Daarmee werd Slovenië de 52ste exportmarkt van Vlaanderen met een aandeel van 0,10 % in de totale Vlaamse uitvoer. In 2002 was er een lichte daling te noteren. De uitvoer bedroeg toen € 147 miljoen. Slovenië bleef daarmee op de 52ste plaats staan. Tijdens de eerste 6 maanden van 2003 exporteerde Vlaanderen voor € 80,8 miljoen naar Slovenië. De import bedroeg in 2001 € 154,32 miljoen, waarmee Vlaanderen de 52ste exportmarkt van Slovenië was.

De belangrijkste goederen die België in 2001 naar Slovenië exporteerde waren farmaceutische producten, weefsels, kunststof, organische chemische stoffen en voertuigen. Uit Slovenië importeerden we in hoofdzaak meubilair, elektrische machines, machines en mechanische werktuigen en aluminium.

Slowakije

De Vlaamse uitvoer naar Slowakije, in 2000 al goed voor een stijging met bijna 42 %, boekte ook in 2001 een mooie winst (+ 15,19 %). Slowakije kwam daarmee op de 44ste plaats als exportmarkt van Vlaanderen. In 2002 steeg de Vlaamse uitvoer naar Slowakije naar € 269 miljoen wat goed was voor een 42ste plaats. De Vlaamse export is sinds 1998 trouwens meer dan verdubbeld. Tijdens de eerste helft van 2003 bedroeg de Vlaamse uitvoer € 153,3 miljoen. De import vanuit Slowakije bedroeg in 2001 € 220,95 miljoen, waarmee Vlaanderen de 44ste exportmarkt was voor Slowakije.

De top vijf van de Belgische exportproducten naar Slowakije bestond in 2001 uit kunststoftoepassingen, farmaceutische producten, elektrische machines, machines en mechanische werktuigen en voertuigen. Elektrische machines, machines en mechanische werktuigen, gietijzer, ijzer, staal en lederwaren waren de voornaamste invoerproducten.

Tsjechië

Na de al forse stijging met maar liefst 40,04 % in 2000, groeide de Vlaamse uitvoer ook in 2001 sterk (+ 27,01 %) en kwam uit op een bedrag van € 849,37 miljoen. Tsjechië klom daarmee van de 28ste naar de 25ste plaats en was goed voor 0,53 % van de totale Vlaamse uitvoer (in 2000 was dat nog 0,43 %). In 2002 werd voor het eerst de kaap van de € 1 miljard overschreden. Met € 1,033 miljard klom Tsjechië naar de 24ste plaats als exportbestemming van Vlaanderen. Sinds 1998 is onze uitvoer trouwens met meer dan 131% toegenomen. In de eerste helft van 2003 werd een uitvoer van € 441,2 miljoen genoteerd. De Vlaamse import uit Tsjechië bedroeg in 2001 € 849,37 miljoen, waarmee Vlaanderen de 25ste exportmarkt van Tsjechië was.

De voornaamste Belgische exportproducten naar Tsjechië waren in 2001 elektrische machines, machines en mechanische werktuigen, kunststof en toepassingen, voertuigen en farmaceutische producten. De invoer bestond vooral uit elektrische machines, voertuigen, machines en mechanische werktuigen, meubelen, gietijzer, ijzer en staal.

b. Malta

Er bestaat geen specifieke politieke samenwerking tussen Vlaanderen en Malta. Wel werden in het kader van de culturele samenwerking tussen Vlaanderen en Malta in 2001 twee Vlaamse culturele manifestaties in Valetta (hoofdstad van Malta) georganiseerd.

De Vlaamse export naar Malta steeg in 2001 van € 66,62 miljoen naar € 68,36 miljoen (een stijging van 2,61 %). Tijdens de eerste 6 maanden van 2003 voerde Vlaanderen voor € 31,2 miljoen uit. Dat betekende een stijging met 15% t.o.v. dezelfde periode van 2002. De Belgische import vanuit Malta bedroeg in 2001 € 78,73 miljoen.

België voert voornamelijk textiel, kunststof, vervoermaterieel, chemische producten en machines uit. De import bestaat bijna hoofdzakelijk uit textiel.

c. Cyprus

Er bestaat geen specifieke politieke of culturele samenwerking tussen Vlaanderen en Cyprus.

De Vlaamse uitvoer naar Cyprus kende in het jaar 2000 een spectaculaire groei van maar liefst 61,47 %. In 2001 moesten we lichtjes inleveren (- 3,78 %) maar de Vlaamse export bedroeg toch nog € 79,60 miljoen. Cyprus was daarmee goed voor de 66ste plaats als exportmarkt van Vlaanderen met een aandeel van 0,05 % in de totale Vlaamse export. Ook voor de eerste 6 maanden van 2003 noteren we een terugval van de Vlaamse export (- 6,91%) tot € 35,2 miljoen. De Vlaamse import uit Cyprus bedroeg in 2001 € 79,60 miljoen, waarmee Vlaanderen de 66ste exportmarkt was voor Cyprus.

De belangrijkste Belgische exportproducten naar Cyprus waren in 2001 voertuigen, machines, kunststof, edelstenen en edele metalen en farmaceutische producten. Wij voerden voornamelijk groenten en planten, farmaceutische producten, fruit, edelstenen en edele metalen en kleding van brei- of haakwerk in.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Het Toetredingsverdrag is een internationale overeenkomst tussen de huidige en de nieuwe lidstaten van de Europese Unie.

In overeenstemming met artikel 49 van het Verdrag betreffende de Europese Unie vormen de voorwaarden voor de toetreding en de uit die toetreding voortvloeiende aanpassingen van de verdragen waarop de Unie gebaseerd is, het onderwerp van een akkoord tussen de lidstaten en de staten die het verzoek indienen. Dit akkoord moet door alle overeenkomstsluitende staten bekrachtigd worden overeenkomstig hun onderscheiden grondwettelijke bepalingen.

In het 6000 pagina's tellende Toetredingsverdrag kunnen verschillende delen onderscheiden worden :

1. Het eigenlijke Verdrag betreffende de toetreding tot de Europese Unie bestaat slechts uit drie artikelen :

- Artikel 1 is het basisartikel van het Verdrag waarin gesteld wordt dat de 10 kandidaat-lidstaten lid worden van de EU, en partij worden bij de verdragen waarop de Unie gegrondvest is. De toetredingsvoorwaarden en de aanpassingen

van de verdragen worden uiteengezet in de Akte die aan het Verdrag gehecht is ;

- Artikel 2 bepaalt dat het Verdrag in werking zal treden op 1 mei 2004, op voorwaarde dat op 30 april 2004 alle huidige lidstaten en minstens één kandidaat-lidstaat de akten van bekrachtiging (bekomen overeenkomstig de respectieve grondwettelijke bepalingen) neergelegd hebben bij de Italiaanse regering (depositaris van het oorspronkelijke Verdrag van Rome). Dit artikel bevat tevens een procedure voor het geval dat niet alle kandidaat-lidstaten erin slagen de vereiste akten van bekrachtiging tijdig neer te leggen. Het Verdrag treedt in dit geval in werking voor de landen die wel tot nederlegging overgegaan zijn ;
- Artikel 3 noemt de ondertekenende partijen en bepaalt dat het Verdrag in alle talen gelijkelijk authentiek is.

2. *De Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing van de verdragen waarop de Unie gegrond is. Krachtens artikel 1, paragraaf 2 van het Toetredingsverdrag maakt de Akte een integrerend deel uit van het Verdrag.*

- Deel I (artikelen 1 tot 10) van de Akte handelt over de beginselen : definities van de in de Akte gehanteerde begrippen ; bepalingen over het bindend karakter voor de nieuwe lidstaten van de oorspronkelijke verdragen, het Schengenprotocol en de besluiten, overeenkomsten en akkoorden die door de Raad, de Europese Raad of de Gemeenschap genomen zijn ; verplichting tot deelname aan de Europese Muntunie (EMU) ; bepaling over de procedure ter herziening van verdragen ; en bepalingen over het rechtskarakter van besluiten genomen door de EU-instellingen.
- In Deel II (artikelen 11 tot 19) worden de aanpassingen van de verdragen waarop de Unie gegrond is, behandeld. Dit deel gaat voornamelijk over de institutionele aanpassingen die het Verdrag met zich meebrengt :
 - de zetelverdeling per lidstaat in het Europees Parlement (met ingang van de zittingsperiode 2004-2009) ;
 - de stemmenweging en de besluitvormingsprocedure in de Raad van ministers ;
 - wijzigingen aan het statuut van het Hof van Justitie ;

- vastlegging van het aantal leden per lidstaat van het Economische en Sociaal Comité, het Comité van de Regio's en het Wetenschappelijk en Technisch Comité ;
- wijziging van de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank.
- Deel III (artikelen 20 tot 23) behandelt een aantal permanente bepalingen, onder meer over de besluiten van de EU-instellingen. In deze artikelen wordt verwezen naar de bijlagen, waarin de wijzigingen aan de besluiten van de instellingen in detail uiteengezet worden.
- Deel IV behandelt een aantal tijdelijke bepalingen :
 - *Titel 1 (artikelen 24 tot 36) handelt over overgangsmaatregelen* die van toepassing zijn in de periode tussen de toetreding van de nieuwe lidstaten en de inwerkingtreding van het Verdrag (of bepaalde verdragsbepalingen) :
 - voor het Europees Parlement bijvoorbeeld worden afgevaardigden van de nieuwe lidstaten in het Europees Parlement, vanaf de datum van toetreding tot het begin van de zittingsperiode 2004-2009, nog niet verkozen, maar door de volksvertegenwoordigers van deze staten uit hun midden aangewezen ;
 - de stemmenweging in de Raad zal tot en met 31 oktober 2004 voor de huidige lidstaten dezelfde zijn als nadien ; voor de nieuwe lidstaten echter is een andere stemmenweging van toepassing, die hen veel minder gewicht toekent dan de definitieve weging ; ook geldt in de overgangsfase een andere blokkeringsminderheid ;
 - in de budgettaire bepalingen (artikelen 27 tot 36) worden de bedragen van de begrotingscompensaties en cashflow faciliteiten weergegeven die toegekend worden aan de toetredende landen. Ook de budgettaire verplichtingen van de toetredende landen (in de vorm van bijdragen aan het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal) worden vermeld. De Akte bepaalt tevens de bedragen die voor de nieuwe lidstaten beschikbaar gemaakt zullen worden onder de zogenaamde 'Schengen-faciliteit' (ten belope van € 900 miljoen),

waaruit de nieuwe lidstaten gedurende de eerste 3 jaar steun kunnen ontvangen voor het bewaken van de buitengrenzen van de Unie. De totale 'kostprijs' voor de uitbreiding in de periode 2004-2006 bedraagt daarmee ongeveer € 40,8 miljard. Het prijskaartje blijft aldus onder het maximale bedrag van € 42,6 miljard dat op 24 en 25 maart 1999 door de Europese Raad van Berlijn uitgetrokken was.

- *Titel II (artikelen 37 tot 42) : overige bepalingen*
 - beschermingsmaatregelen : indien zich binnen de 3 jaar na toetreding ernstige en aanhoudende moeilijkheden voordoen in een sector van het economische leven, kan een nieuwe lidstaat machtiging vragen om beschermingsmaatregelen te nemen, zodat de toestand weer in evenwicht kan gebracht worden. Onder dezelfde voorwaarden kan één van de huidige lidstaten verzoeken gemachtigd te worden beschermingsmaatregelen te nemen ten opzichte van één of meer nieuwe lidstaten ;
 - vrijwaringmaatregelen : bij niet-naleving door een nieuwe lidstaat van aangegane verbintenissen kan de Commissie passende maatregelen treffen.
 - Deel V behandelt bepalingen betreffende de tenuitvoerlegging van de Akte :
 - *Titel I : het in werking stellen van de instellingen (artikelen 43 tot 52)* : hierin wordt gesteld dat het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, het Hof van Justitie en het Gerecht van eerste aanleg in hun Reglement de aanpassingen aanbrengen die door de toetreding noodzakelijk geworden zijn. Ook de wijzigingen in de werking van de Rekenkamer, het Economisch en Sociaal Comité, het Comité van de Regio's en het Wetenschappelijk en Technisch Comité worden hier aangehaald ;
 - *Titel II (artikelen 53 tot 59) bevat bepalingen over de toepassing van de besluiten van de instellingen van vóór de toetreding.* Zo wordt gesteld dat vanaf het tijdstip van toetreding de richtlijnen en beschikkingen eveneens tot de nieuwe lidstaten gericht zijn (voor zover zij tot alle huidige lidstaten gericht zijn) ;
 - *Titel III (artikelen 60 tot 62)* bevat een aantal vormelijke slotbepalingen.
3. Verder zijn er 18 bijlagen bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden gevoegd, die per domein specifieke bepalingen bevatten die van toepassing zijn op elke nieuwe lidstaat :
- bijlage 1 is een relatief korte lijst die wetgevingsbesluiten en andere instrumenten van het Schengenacquis bevat, die voor de nieuwe lidstaten vanaf de toetreding verbindend zijn ;
 - bijlage 2 omvat duizenden pagina's, en zet in detail het *acquis* uiteen. Per onderhandelingshoofdstuk worden de aanpassingen opgesomd die de noodzakelijke verwijzingen naar de nieuwe lidstaten opnemen. De bijlage bevat bijvoorbeeld lijsten van waarschuwingspictogrammen voor chemische producten in alle talen, sociale zekerheidsorganen, details van erkende professionele kwalificaties, aanpassingen aan lijsten in de bestaande EU-wetgeving, en tussenvoegingen van bepalingen overeengekomen tijdens de onderhandelingen over zaken als het Gemeenschapsmerk en bijkomende beschermingscertificaten voor farmaceutische producten. De langste secties handelen over landbouw, waarbij ook weer hoofdzakelijk lijsten weergegeven worden van technische zaken zoals erkende types van bepaalde landbouwproducten, benamingen van producten in de verschillende (nieuwe) talen, en wijzigingen aan de bestaande Verordeningen ;
 - de andere bijlagen bevatten lijsten van bijzondere regelingen met elk van de nieuwe lidstaten.
4. Er zijn ook 10 protocollen die specifieke sectorale kwesties behandelen, met name de wijzigingen van de statuten van de Europese Investeringsbank, betreffende de herstructurering van de Tsjechische ijzer- en staalindustrie, betreffende de zones van Cyprus die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk vallen, betreffende de kerncentrale van Ignalina in Litouwen, betreffende de doorreis van personen door Kaliningrad, inzake het verwerven van tweede woningen in Malta, over abortus in Malta, betreffende de herstructurering van de Poolse ijzer- en staalindustrie, betreffende de kerncentrale van Bohunice in Slowakije en over Cyprus.

5. *Verder is er de Slotakte*. Hierin verbinden de Hoge Verdragsluitende Partijen zich er onder meer toe de Commissie en elkaar alle voor de toepassing van de Akte vereiste informatie toe te zenden.

Aan de slotakte zijn een aantal verklaringen gehecht :

- gemeenschappelijke verklaringen : er zijn twee gemeenschappelijke verklaringen gehecht aan het Verdrag namelijk de gemeenschappelijke verklaring "één Europa" (waarin steun uitgesproken wordt voor de onomkeerbaarheid van het toetredingsproces, met verwijzing naar Bulgarije en Roemenië, en, op meer voorzichtige wijze, naar Turkije) en de gemeenschappelijke verklaring betreffende het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, waarin voorzien wordt dat de Raad, indien het Hof daarom verzoekt, het aantal advocaten-generaal kan verhogen ;
- andere verklaringen (waarvan de gevolmachtigden "nota hebben genomen") : de verklaring betreffende de jacht op bruine beren in Estland, de verklaring van de Tsjechische Republiek en de Republiek Oostenrijk over hun bilaterale overeenkomst betreffende de kerncentrale van Temelin, de gemeenschappelijke verklaring van de huidige lidstaten inzake plattelandsontwikkeling, de gemeenschappelijke verklaringen van de huidige lidstaten betreffende het vrije verkeer van werknemers voor de nieuwe lidstaten, betreffende de olieschalie en de interne markt voor elektriciteit in Estland, betreffende de Estse en Litouwse visserijactiviteiten in de zone rond Spitsbergen, betreffende de doorreis van personen over land tussen de regio Kaliningrad en andere delen van de Russische Federatie, betreffende de ontwikkeling van het trans-Europese netwerk in Slovenië, twee gemeenschappelijke verklaringen van verschillende van de huidige lidstaten en een algemene gemeenschappelijke verklaring van de huidige lidstaten. Verder zijn er twee gemeenschappelijke verklaringen van diverse nieuwe lidstaten en verklaringen van Tsjechië, Estland, Letland, Litouwen, Malta, Polen en Slovenië. Ten slotte zijn er twee verklaringen van de Europese Commissie namelijk de verklaring over de algemene vrijwaringclausule, de vrijwaringclausule voor de interne markt en de vrijwaringclausule op het gebied van justitie en buitenlandse zaken en de verklaring over de conclusies van de toetredingsconferentie met Letland.

Ten slotte is er de briefwisseling tussen de EU en de kandidaat-lidstaten over een informatie- en overlegprocedure voor de aanvaarding van bepaalde besluiten en andere maatregelen die genomen moeten worden tijdens de periode die aan de toetreding voorafgaat.

III. PROCEDUREVERLOOP EN "GEMENGD KARAKTER" VAN HET VERDRAG

Dit Toetredingsverdrag is een "gemengd" verdrag in de zin van artikel 167, § 4, van de Grondwet. De supranationale bevoegdheden van de Europese Unie en de samenwerking tussen de lidstaten in dit verband hebben immers ook betrekking op materies waarvoor naar intern Belgisch grondwettelijk recht de gemeenschappen en de gewesten bevoegd zijn. Tijdens de bijeenkomst van 18 februari 2003 legde de werkgroep "Gemengde Verdragen" (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter vast (bevoegdheden van de federale overheid, de gemeenschappen, de gewesten en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie).

In haar vergadering d.d. 4 april 2003 besliste de Vlaamse regering om het verdrag goed te keuren en om haar machtiging te verlenen om het te ondertekenen. De ondertekening vond plaats in Athene op 16 april 2003.

IV. ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)

In zijn advies d.d. 4 september 2003 toont de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) zich bewust van de sociaal-economische impact die de verruimingsactie van de EU zal inhouden. De Vlaamse sociale partners hebben eerder al meegewerkt aan de transitieprocessen in de kandidaat-lidstaten, hetzij via bilaterale samenwerkingsprojecten, hetzij via de multilaterale projecten met de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO). Voor de SERV is het duidelijk dat een succesvolle democratisering niet kan zonder een autonoom sociaal overleg. De SERV ondersteunt de uitbreiding maar wijst op de grote uitdaging die ervan uitgaat. De Vlaamse sociale partners blijven bereid om mee te werken aan de verdere integratie van de toetredende landen.

V. ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

In zijn advies d.d. 20 november 2003 merkt de Raad van State op dat, krachtens artikel 1, lid 2, de bepalingen van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing van de verdragen waarop de EU gegrond is, integrerend deel uitmaken van het Verdrag. De bijlagen, aanhangsels en protocollen maken integrerend deel uit van de Akte. Volgens de Raad van State is het derhalve overbodig om uitdrukkelijk met de Akte, de bijlagen en de protocollen in te stemmen. Het opschrift en artikel 2 van het ontwerp van decreet, werden in die zin aangepast.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

*De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands
Beleid en E-government,*

Patricia CEYSENS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het verdrag tussen het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek betreffende de toetreding van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek tot de Europese Unie, de akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek, en de aanpassingen van de verdragen waarop de Europese Unie is gegrond, de bijlagen I tot XVIII, de protocollen 1 tot 10 en de slotakte, ondertekend in Athene op 16 april 2003

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

Het verdrag tussen het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek betreffende de toetreding van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek tot de Europese Unie, de akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek, en de aanpassingen van de verdragen waarop de Europese Unie is ge-

grond, de bijlagen I tot XVIII, de protocollen 1 tot 10 en de slotakte, ondertekend in Athene op 16 april 2003, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government,

Patricia CEYSENS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

Het verdrag tussen het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek betreffende de toetreding van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse

Republiek tot de Europese Unie, en de slotakte, ondertekend in Athene op 16 april 2003, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel, 12 december 2003.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government,

Patricia CEYSENS
